

หนังสือแนะนำ
กรอบที่ไม่มีเส้น
ชุด ฟาสต์ฟู้ดธุรกิจ เล่มที่ 20

หนุ่มเมืองจันท์

หนุ่มเมืองจันท์ (นามแฝง) กรอบที่ไม่มีเส้น พิมพ์ครั้งที่ 2
กรุงเทพฯ ! มติชน, 2556

“ความคิด” จะสนุก “กรอบ” ต้องเป็น “เรา” ไม่ใช่ “กำแพง”

สองคนยลตามช่อง คนหนึ่งมองเห็นในโคลนตม

คนหนึ่งตาแหลมคม เห็นดวงดาวอยู่พรางพราย

เฟรดเดอริก แลงบริดจ์

การมอง เป็นสิ่งที่ทุกคนเห็นได้เหมือนกัน กัน แต่เห็นไม่เหมือนกัน ขึ้นอยู่กับมุมมองของแต่ละคน คนที่มีโลกทัศน์ทำให้มีวิสัยทัศน์ และทัศนคติตอบสนองบทบาทหน้าที่ที่ตนรับผิดชอบกว้างไกลไปด้วย ดังบทกวีข้างต้นที่บอกว่าใครจะเป็นคน “ตาแหลมคม” ก็จะมองเห็นโอกาสที่สดใสในอนาคต

กรอบที่ไม่มีเส้น เป็นงานเขียนที่เกิดจากมุมมองที่หลากหลายของผู้เขียนจากประสบการณ์ที่ได้มีโอกาส สนทนาแลกเปลี่ยนความคิด และพิจารณาการทำงานของนักธุรกิจสำคัญของเมืองไทย หรือธุรกิจที่รุ่งเรืองในเมืองไทย ซึ่งอาจจะเริ่มขึ้นจากมุมเล็กๆ จุดเล็กๆ แต่ตามมุมมองของเจ้าของธุรกิจที่เห็นโอกาสที่จะสร้างงานให้ก้าวไกล จนหลายๆธุรกิจต้องก้าวไกลออกไปจากเมืองไทย เขามีกรอบการทำงานอย่างไร

หนุ่มเมืองจันท์ จึงได้รวบรวมเรื่องราวเหล่านั้นมาเขียนเน้น เพื่อจะบอกให้ผู้อ่าน มีวิธีคิด มีมุมมอง มีจุดเริ่มจนกว่าจะเป็น เส้น เป็นทางเดินไปได้ยาวไกลและจุดต่างๆ ที่หนุ่มเมืองจันท์เอามาเขียนให้อ่านถึง 27 จุด เรียงกันก็คงได้เป็นเส้นเล็กๆ ผู้อ่านจะต้องต่อจุดที่อ่านนี้ให้เป็นเส้นยาวในงานของตนเองต่อไป

27 จุดนี้ เป็นเรื่องราวของธุรกิจ นักธุรกิจต่างๆ กันที่เขียนให้เห็นมุมมองที่จะนำไปใช้ในการดำเนินงานของตนเองต่อไป เช่น เรื่องแรก คือ “**เรื่องเล่า**” เรื่องเดียว เป็นเรื่องของนักเขียนชาวแอฟริกา ชื่อ ซิมามันดา อาดิชิ ที่มีโอกาสได้ฟังเรื่องราวของคนผิวขาวมาตั้งแต่เกิด และรู้ว่า คนรับใช้ในบ้านมีความยากจนมาก แต่เมื่อได้ดำเนินไปเที่ยวบ้านคนรับใช้ก็ได้ทราบว่า นอกจากความยากจนแล้ว คนรับใช้ยังสามารถสานตะกร้าได้อย่างสวยงามด้วย จนเมื่อ อาดิชิ เข้าเรียนในมหาวิทยาลัยในสหรัฐอเมริกา และเขียนเรื่องส่งอาจารย์ เขาได้รับคำตอบว่า เรื่องของเขาไม่ใช่แอฟริกัน เพราะตัวละครเป็นคนมีการศึกษา ขบถยนต์ไม่หิวโหย ทั้งนี้เพราะในมุมมองของคนผิวขาว (บางที่ก็รวมทั้งคนผิวเหลืองด้วย) มองว่าคนแอฟริกัน ต้องหิวโหยและน่าสงสาร เพราะทุกคนตัดสินจาก “เรื่องเล่า” หรือเรื่อง “**ผู้หญิง**” MK. ซึ่งผู้เขียนเริ่มต้นว่า มีคนบอกว่าการประสบความสำเร็จของ “ผู้ชาย” คนหนึ่งมักมี “ผู้หญิง” อยู่เบื้องหลังเสมอ เป็นเรื่องราวของสุกี้ MK ซึ่งเริ่มจากการเป็น แม่บ้าน ของเจ้าของร้าน MK คนแรก ซึ่งเป็นชาวฮ่องกง ต่อมาขายกิจการให้ แม่บ้าน คือ คุณแม่ทองคำ แต่ปัจจุบันลูกสาวและลูกเขยดำเนินธุรกิจต่อ ด้วยแนวคิดที่ว่า ต้องสะอาด แต่งร้านให้ทันสมัย และรวดเร็ว เพราะผลงานของพนักงานทั้งหมด คือ รายได้ของร้าน และ รายได้ที่เพิ่มขึ้นต่อเดือนของพนักงานซึ่งเป็นแนวคิดของผู้หญิง ที่ทำให้ทุกคนมีความสุขร่วมกัน

และยังมีเรื่องราวของผู้ประสบความสำเร็จในธุรกิจต่างๆ อีกหลากหลายกรอบที่ไม่มีเส้นจึงเป็นหนังสือที่ผู้ที่กำลังคิดหรือคิดจะจัดการงานต่างๆ ให้ประสบความสำเร็จน่าจะได้อ่านและเอาไปคิดในกิจการของตน